

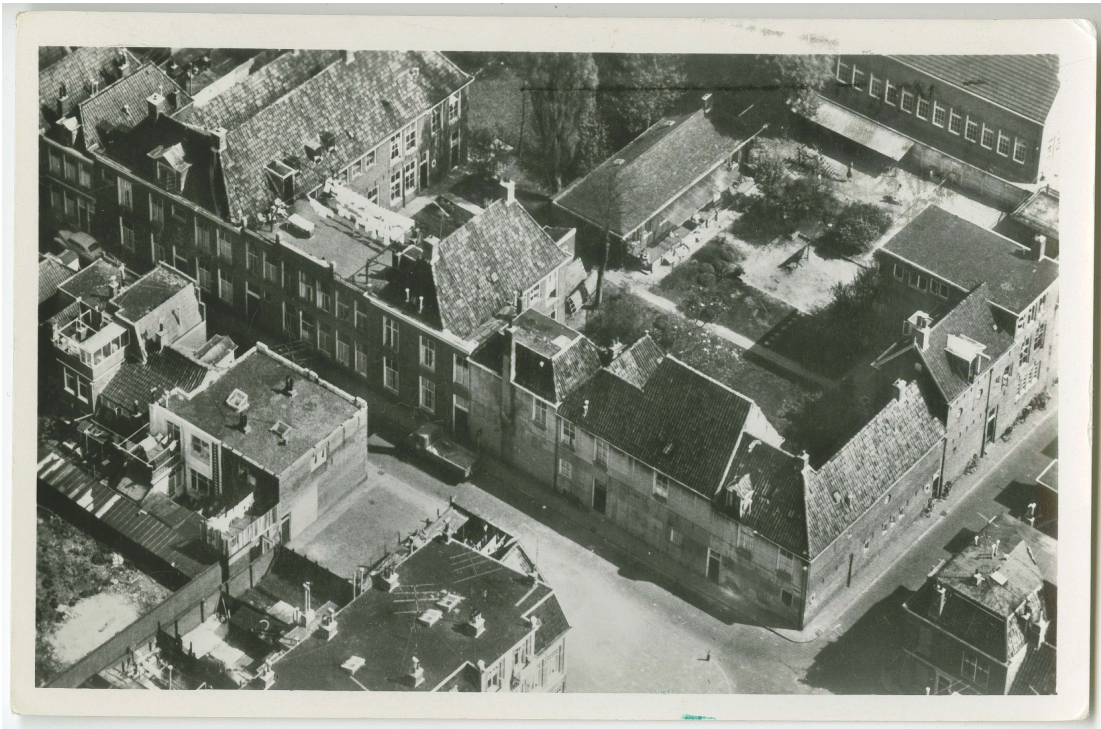
Mijn kinderjaren

Ik ben Wim Duinkerken, ik ben nu 60 jaar en ik ben geboren op 26 februari, in 1955, en ik woon in Beilen.

In het begin van 1956... ik was nog geen jaar, toen ik een hersenvlies en hersenontsteking op liep. In dokters latijn, Meningitis encefalitis. Dit heeft in mijn kinderjaren behoorlijk parten gespeeld, ik liep door deze ziekte,... op dat moment, o.a. een ontwikkelingsachterstand van plus minus 2 jaar op. Mijn moeder die zelf ook kampte met ziekte, kon de ontstane situatie, door de hersenvlies en hersenontsteking de complexiteit van mijn opvoeding niet aan. Mijn moeder lag ook regelmatig in het ziekenhuis en kon dus ook niet optimaal voor mij zorgen. Mijn vader was plus minus 10 uur daags van huis i.v.m. zijn werk. Want mijn vader, moest voor het gezinsinkomen zorgen.

Tussen mijn vierde en zevende jaar, was ik in een kleuterafdeling van een tehuis voor ongehuwde moeders, het toenmalige doorgangshuis aan de Tuinstraat in Groningen, omdat mijn ouders,... niet de zorg voor mij konden dragen. Het was een noodoplossing, en ik ben in Groningen tot mijn zevende op de kleuterschool geweest. Tegenwoordig zou je kunnen zeggen, een jaar blijven zitten in groep twee van de basisschool. Dus thuiszitten kon niet, en hoefde toen ook niet. Tegenwoordig,... wat nu groep twee van de basisschool betreft, denk ik dat kinderen met een leerprobleem gewoon mee kunnen draaien. Het passend onderwijs, zou in groep één en twee na mijn idee, minder snel een probleem zijn, maar als het echt op leren aankomt, vanaf groep drie, dan wordt het een heel ander verhaal. Ik kan me voorstellen dat het voor veel kinderen met leer en

opvoedingsmoeilijkheden toch beter is, dat zo, n kind
direct, naar de juiste s.o. basisschool gaat.

Luchtfoto Doorgangshuis in Groningen rond 1960.

Doorgangshuis Groningen rond 1960.

Vanaf augustus 1962, ben ik toen, op een internaat en school van professor, Wilhelmina Bladergroen gekomen. Ik kon beginnen aan de lagere school s.o. Het internaat was heel goed. We,.... de kinderen, gingen in de weekenden vrij regelmatig naar een verwarmd en overdekt zwembad, musea of bioscoop. Wandelen,.....het Vondelpark in, om b.v met mooi weer daar te spelen. Speelgoed in het internaat, maar ook knutsel materiaal voor educatie was daar in het internaat maar ook op school, in overvloed. Elke woensdagmorgen schoolzwemmen, in een verwarmd en overdekt zwembad. De hele verzorging was daar tot in de puntjes geregeld. Eten als in een goed restaurant, al was het natuurlijk wel, wat de pot schafte. Het internaat, toen ter tijd, in De van Eeghenstraat 179, in Amsterdam, was in alle opzichten perfect,... maar heimwee, het verlangen naar huis speelde mij parten....

Dit vormde de aanleiding, dat ik op 5 juni 1967 op het internaat van de oorspronkelijke Ambelt, aan de Herfterlaan 39 / 41 kwam. Ik kon alle weekenden naar huis, wat voor mij een hele verbetering was. Eerst kwam ik in het internaat gebouwtje, wat we toen het blauwe huis noemde, toen nog nieuw. Vanaf rond 1969, kwam ik, in het,.....wat wij het stenen internaat noemde, gewoon het enige internaat gebouw daar, waar stenen muren waren, in plaats van uit enkel hout en glas. Je werd daar ingedeeld naar leeftijd. De aller kleinsten woonden, in wat wij de

keet noemden. De wat oudere kinderen, in wat wij het Jarino noemden. Het laatste jaar toen ik 16 was, ging ik naar een toen nog nieuwe locatie, wat toen nog de Berkhof heette. Nu het internaat gebeuren onder jeugdzorg Trias valt, heet de toenmalige Berkhof: "De Beukenhorst" De school was voor mij altijd tussen twee en 5 minuten lopen, zowel in Amsterdam, als op het oorspronkelijke Ambelt terrein.... Vanaf: "De Berkhof", de tegenwoordige Beukenhorst, naar het oorspronkelijke Ambelt terrein, iets van plus minus een kwartier,maar toen was ik ook al 16 jaar. Op de Ambelt Herfterlaan 39 / 41, zat ik op school altijd, goed in mijn vel. Eerst was ik bij juf Ter Haar in toen ter tijd groep E, in de wat.... tegenwoordig: "De Stenen school" wordt genoemd. Het deed mij wel even pijn dat ik naar groep F ging, want zo was ik gehecht aan deze juf. Ik dacht: "ik wordt ouder, en ik moet verder". Ik was daar in groep F bij meester Aartsen, ook in die tijd, een hele fijne onderwijzer. Ik heb toen ter tijd in groep F. Nadat ik als een speer door de breuken sommetjes, van de vijfde klas heen ging, de zesde klas lagere school wat rekenen betreft, mogen overslaan. Ik ging naar het V.G.L.O. Ik kwam bij meester Prins in de klas, en een half jaar later bij meester Klaasen. Ik haalde een 10 en twee achten op het klein sleutel diploma. De 10 was op sociaal rekenen. Na nog een jaar meester Klaasen, kwam ik bij meester De Jong, ik haalde nog verschillende certificaten en diploma's, tot half 1972.....

De plaatselijke scholen van het buitengewoon lager onderwijs (B.L.O), hadden toen ter tijd, dat ik in 1962 in

Amsterdam terecht kwam, over het algemeen, niet echt de kennis, om kinderen met, wat tegenwoordig, een L.Z.K indicatie heet, optimaal te helpen. Ook dit vormde een reden dat ik naar een internaat moest, zodat ik naar een school kon waar ik beter op weg geholpen kon worden. Zelfs de plaatselijke B.L.O., kon net als mijn ouders door de gevolgen van mijn ziekte, niet optimaal voor mij zorgen.

In de jaren nadat ik van school was, is wat we toen, het buitengewoon lager onderwijs (B.L.O.) noemde, tegenwoordig speciaal onderwijs explosief gegroeid. Kinderen die in de jaren 60 in het toenmalige systeem, veel in de klassen van de lagere school, bleven zitten, konden later beter geholpen worden, in het speciaal onderwijs. Ik heb het gevoel, dat dit hoofdzakelijk is, wat via de wet Passend onderwijs min of meer terug gedraaid wordt. Ik was zelf een L.Z.K. Geval. De B.L.O. de plaatselijke, voor de kinderen, bij ons in Beilen, in Hoogeveen, was na mijn idee, zoals ik het toen begrepen had, over het algemeen voor kinderen met een te laag IQ, of dat ze twee keer in een klas bleven zitten, van de lagere school, wat uiteraard er ook toe leidde, dat er ook wel kinderen op de B.L.O terecht kwamen, die eigenlijk naar een L.Z.K. Hadden gemoeten. Zo'n L.Z.K. school was vanuit Beilen ook niet dicht bij huis. Zo ging dat vroeger. Als je te veel bleef zitten, dan ging je uiteindelijk toch maar naar de plaatselijke B.L.O. In de wet passend onderwijs is, zoals ik het begrijp wel de bedoeling, dat deze kinderen niet domweg in een klas blijven zitten totdat ze weer verder kunnen. Maar wel op de basisschool vlak bij huis geholpen kunnen worden.

Het pand (179) van het meest zichtbare raam tussen de bomen, links op de foto, is het voormalige instituut Amsterdam. Het pand (183) zichtbaar links tussen de bomen is de voormalige LZK school. Foto is 200 gemaakt.